Protagonistul unei lumi determinate de punctul maxim de iluminare

On Mai 06, 2014

Experimentează leadershipul ca pe o știință vie care evoluează continuu, asigurând resursele necesare realizării unei viziuni multilaterale despre lume și viață.

Mă fascina lumea lor... a celor care nu cuvântă, aflați în afara perimetrului de exploatare a realității, în măsura în care își puteau asigura anonimatul. Ei erau protagoniștii unei lumi determinate de punctul maxim de iluminare, în sensul vectorului forță care își avea originea nu în creație, ci într-un Creator care era constrâns să traverseze mereu, într-o adevărată goană, câmpul de profunzime a unei fenomenale cunoașteri. Cuprins între diferența și suma modulelor componentelor unei variabile-structură derivate din marea știință a timpului.

Precum lumea creată de Terry Gilliam, mă cufundam într-un univers imaginar, în care licuricii aveau nume, iar veveriţele vorbeau, tot mediul înconjurător căpăta viață, o valoare, un sens. Singurul sens în care se putea vorbi de o filozofie adâncă, organic legată de diverse existențe, dar în special de activitatea multilateralului.

Concomitent, simțeam că fac parte dintr-o metafizică unică, riguroasă și profundă, care mă plasa în centrul unei rețele de corespondențe între cer și pământ, între punctul material de energie constantă și punctul material de impuls constant.

Concret, eram supus unei îndatoriri stricte: să compun zilnic o imagine ce îmi trece fugar prin fața ochilor, dar se întipărește, pentru totdeauna. Mai curând o comedie a cuvântului decât un sentiment de apartenență la o gândire exterioară, cu un surplus de informații, de experiențe. Un plin neînțeles, ca un paradox al evoluției pus în evidență de o provocare pe care o poți accepta sau nu.

Dacă l-aș parafraza pe scriitorul român, Al. Busuioceanu, aș spune că metafizica mea, departe de a fi o atitudine intelectuală, era mai mult un amestec nelămurit de intuiții și credințe mistice ce mă făceau să atribui o metafizică și primitivului care însuflețește și antropomorfizează natura din jurul lui.

Era o metafizică pe care doar o presupuneam, ușor de experimentat ca pe o știință vie, pe care pregătirea mea intelectuală o îngăduia într-un anumit grad, dar pe care nu o puteam exploata, nici desluși, în întregime.

Leadership: Poți să asiguri resursele necesare realizării unei viziuni despre lume și viață care să stabilească obiective dincolo de hotarul unei realități care devine tot mai copleșitoare pe măsură ce se revelează în descrierea unui spațiu de refugiu în imaginar?

O știință vie care evoluează continuu este strâns legată de fiorul necesar construirii unor noi modalități de exprimare care să confere realității o anumită particularitate, veridicitate și consistență, printr-o explicație chiar fantezistă, dar atrăgătoare și captivantă.

Un domeniu cum este leadershipul, reluând în discuție problema creației, deschizând omul în fața unei noi realități prin luarea în considerare a necesității confecționării unui suport de susținere a opțiunilor de configurare și inițializare a unei arte caracterizate de un fundament științific complex, trebuie să furnizeze o inepuizabilă posibilitate de a se impune ca sursă de inspirație pentru viitoarele generații.

Cărțile lui Jules Verne au avut darul de a iniția oamenii în lumea gândurilor ascunse, în lumea acelor taine mai presus de orice înțelegere, determinându-i să pună bazele unor tehnologii avansate, transformându-i în savanți. Tot astfel leadershipul, adaptat la intențiile de accesare a unui fond nou de concepte, modele și teorii, reprezentând din acest punct de vedere un adevărat upgrade conceptual, dar și o realizare pur personală, duce la o amplificare a tendințelor de consum științific, în favoarea unei perpetue evoluții spre modernitate și progres.

Dar pentru ca omul să-și poată demonstra potențialul creativ într-o evoluție plină dinamism și de mutații de ordin cantitativ și calitativ, în conținutul și modul de asigurare a resurselor necesare realizării și implementării unei viziuni consistente despre lume și viață, care stabilește obiective dincolo de obișnuit, el trebuie să devină un Creator. Dornic să traverseze mereu, într-o adevărată goană, câmpul de profunzime a unei fenomenale cunoașteri. Pe care pregătirea sa intelectuală o îngăduie într-un anumit grad.

Un refugiu imaginar este o parte a conștiinței universului, reprezenand singura modalitate de a produce ceva nou din năzuința de a împlini și stăpâni ceva mai mult, mai larg, dintr-un spațiu nedeterminat, fără sfârșit.

Leadership: Poți să găsești izvorul reînnoirii tale în contextul unei viziuni induse de o știință a totalității existenței la nivel de interpretare a unei realități care se desfășoară în mod plenar în activitatea imaginativă?

Pentru a crea posibilitatea unei evoluții adaptate la o lume modernă, omul trebuie să găsească un anumit element dintr-o structură de date, să aplice acel algoritm dintre ideal și realitate ce are o formulă științifică unică, bazată dacă se poate pe cunoașterea apriori a timpului pe care viața, cu multiplele ei coordonate și nuanțe, îl conturează neîncetat.

Să vadă prin acel material de construcție artificial, necesar oricărei creații, un amestec de noi factori de diferențiere a capacităților sale intelectuale, fără a face din creație un fel de *modus operandi* supus logicii riguroase a unui raționament care nu se poate autocrea, învins de concluzia: "Nimic nu se mai poate schimba."

Leadershipul trebuie experimentat ca pe o știință vie care evoluează continuu, ridicat la o justă înțelegere a necesității de a garanta repartizarea echilibrată a unor elemente de anticipație și noutate, combinându-le perfect în relație cu viața. Într-o zonă compusă riguros din analize și fapte care se potrivesc cu pattern-urile unei singure reguli: "Întotdeauna este loc de alte interpretări."

Preferința de a te refugia într-un univers imaginar care să coordoneze totalitatea vieții se lasă exprimată din unghiul receptării unei realități care fascinează și ridică întrebări asupra rostului tău în lume. Ea poate fi conceptualizată prin raportare la știința de a te exprima prin imagini, prin recurgerea la comparații și alte figuri de stil, prin creație filosofică, prin viziune și expresie literară.

Vei deveni protagonistul unei lumi determinate de punctul maxim de iluminare numai atunci când îți vei găsi valoarea în contextul unei viziuni induse de o știință a totalității existenței, care include deopotrivă pozitivul și negativul, manifestându-se prin formele de cunoscut și necunoscut care există în tine și în afara ta. Şi în care ai început să crezi.

Source: https://neculaifantanaru.com/protagonistul-unei-lumi-determinate-de-punctul-maxim-de-ilu